

Latvijos senjorės savanorės Lietuvoje

Kretingos rajono pedagogų švietimo centras, įgyvendindamas Grundtvig senjorų savanorystės projektą „Baltijos šalys suaugusiųjų švietimui“ Nr. LLP-GRU-SP-2013-LT-00006, spalį sulaukė savanorių iš Latvijos. Į Kretingą atvyko šešios įvairaus išsilavinimo senjorės iš įvairių Latvijos miestų. Vyriausieji jų – 78-eri, jauniausiai – 50 metų.

Vizito metu viešnios dalyvavo Kretingos rajono pedagogų švietimo centro organizuojamuose Trečiojo amžiaus universiteto renginiuose ir veiklose: paskaitose („Kaip sveikai ir ilgai gyventi“, lektorė – Medardo Čioboto Trečiojo amžiaus universiteto rektorė Zita Žebrauskienė, „Senjoras: nuo savigarbos iki įvaizdžio“, lektorė – Lidija Laurinčiukienė), edukaciniuose užsiėmimuose (medžio grafika, duonos kepimas) ir mokymuose (tapyba ant šilko, IKT naudojimas). Vyko ir į kitus Trečiojo amžiaus universitetus, domėjosi Lietuvoje vykdomu suaugusiųjų, ypač pagyvenusių žmonių, švietimu, jo galimybėmis ir veiklų įvairove. Taip pat savanorėms buvo sudarytos sąlygos pažinti Žemaitijos

kraštą, istoriją, kultūrą. Viešnios vyko į ekskursijas, lankėsi spektakliuose ir koncertuose.

Latvių senjorėms pasiūlėme kartu su mūsų senjorėmis pasimokyti tapybos ant šilko meno. Mokymus vedė Kretingos Simono Daukanto pagrindinės mokyklos technologijų mokytoja metodininkė Judita Alšauskienė. Prieš mokymus viešnios skeptiškai vertino savo kūrybinius gebėjimus, tačiau mokymams įpusėjus suprato, kad nereikia būti profesionaliu menininku norint nusitapyti paveikslą ant šilko, be to, veikla įvertinta kaip puikus laisvalaikio praleidimo būdas ir meditacijos priemonė. Tikimės, kad viešnios namo parves gražių idėjų, kurias galės pritaikyti suaugusiųjų švietime.

Atvykusios ir susipaži-

Kretingoje viešėjusioms Latvijos savanorėms įteikti dalyvavimo projekte sertifikatai ir atminimo dovanėlės.

nusios su įvairiapuse veikla, moterys dėkojo už nuoširdų bendradarbiavimą ir prasitarė, kad labiausiai jas sužavėjo Lietuvos žmonių svetingumas, nuoširdumas, malonus bendravimas. Didžiulį išpuilį padarė Trečiojo amžiaus universitetų veikla, į įvairias veiklas pritraukianti didžiulį būrį senjorų. Grįžusios namo, pasidalinusios patirtais išpuiliais ir įgyta patirtimi senjorės viliasi,

kad netolimoje ateityje Latvijoje taip pat ims kurtis panašūs universitetai, suteiksiantys Latvijos senjorams galimybę patirti pažinimo, socialinio bendravimo ir mokymosi visą gyvenimą džiaugsmą.

Baigiantis vizitui, savano-

rėms įteikti dalyvavimo projekte sertifikatai ir atminimo dovanėlės.

Aurelija JEDENKIENĖ

Kretingos rajono pedagogų švietimo centro metodininkė

Mokymosi visą gyvenimą programa

Švietimo mainų paramos fondas

Tolerancijos vis dar pasigenda

(Atkelta iš 3 p.)

Ateityje laukia dar daugiau renginių. „Mintis paskelbti šiuos mokslo metus Tolerancijos metais gimė atsižvelgus į vyraujančias patyčias. Nors teigiama, kad patyčių nėra, tačiau tai netiesa. Su tolerancija stoka susidūrėme į mūsų mokyklą atėjus neįgaliam vaikui. Su ta vėliava, skelbiančia priimti ir kitokį žmogų, ir keliaujame. Svarbiausia – būti neabejingais, nepraeiti pro šalį. Nėra tas mūsų jaunimas toks blogas, kaip dažnai piešiama“, – teigė direktorė.

Akcijos organizatorius ir visus darbėniškius sveikino Darbėnų bendruomenės narė Jūratė Sofija Laučiūtė, Darbėnų seniūnijos seniūnas Edvardas Tedevušas Stalmokas, Kretingos rajono meras Juozas Mažeika, savivaldybės Administracijos direktorius Virginijus Domarkas.

„Pastebiu, jog dažnai sava nuomonė žmogui yra teisinga, ir viskas. O juk galima pasvarstyti ir padiskutuoti“, – „Švyturiui“ sakė meras.

Elena Venskienė.

Tauta netolerantiška

Aktyviai skrajutes dalinusios Darbėnų gimnazijos mokinės Justė Jurgutytė, Evita Liebutė ir Deimantė Repšaitė sakė, jog sulaukta įvairių darbėniškių nuomonių ir reakcijų į jų akciją. „Vieni visai nežinojo, kas yra toji tolerancija, tad mes papasakojome, jog tai draugiškumo

demonstravimas. Kiti žmonės pasidžiaugė akcija ir teigė, jog tokios reikia. Gaila, bet buvo ir tokių, kurie mūsų šalinosi, skrajučių neėmė galvodami, kad brukame įkyrią reklamą“, – dienos išpuiliais dalinosi dešimtokės.

Kalbinti darbėniškiai sutartinai pripažino, jog tolerantiškumo visuomenėje išties trūksta. „Trūksta Lietuvoje tolerancijos.

Stanislovas Einas.

Zita Galdikienė.

Ypač palyginus su kitų šalių gyventojais. Teko lankyti Danijoje, tai pastebėjau, jog ten žmonės daug draugiškesni, labiau linkę padėti ir priimti kiekvieną žmogų, kas ir koks jis bebūtų. Mūsų tautos žmonės yra labai pikti, galvojantys tik apie save. O dar jei esi kitoks, visai nekierpia dėmesio“, – kalbėjo Elena Venskienė.

Stanislovas Einas taip pat

buvo panašios nuomonės: „Kaip gali būti žmonės tolerantiški vienas kitam, jei tik save naikina. Kiek dabar geriančių žmonių, vien stikliuką matančių. Net ir jauni žmonės skęsta alkoholio liūne. Tokiems niekas nerūpi, juo labiau tolerancija kitiems žmonėms. O reikia mylėti kitą, tuomet mylėsi ir save. Pasaulis daug gražesnis atrodo“.

Kad tolerancijos pas mus trūksta, pritarė ir grūslaukiškė Zita Galdikienė. „Pikti ir pavydūs mūsų žmonės. Nemoka pasidžiaugti vieni kitais, pagelbėti prireikus. Su kitokiu žmogumi net nenori bendrauti, jo šalinasi. O reikėtų dažniau susiburti, ypač mažose kaimo bendruomenėse, pažinti vieniems kitus. Dabar kartais to trūksta – išnyksta bendrystė, kaimynystė. Pasidžiaugiu tuo, kad augantys vaikai yra labai mandagūs, niekada nepraeis pro šalį nepasiveikinę ir su nepažįstamu žmogumi. Kad tik jie tokie išliktų ir ateityje – atviri, su visais bendraujantys“, – kalbėjo pašneko-
vė.

PSD draustas žmogus gydymą gali gauti nemokamai

Valstybinė ligonių kasa prie Sveikatos apsaugos ministerijos (VLK) primena, kad visi pacientai, kurie yra drausti privalomuoju sveikatos draudimu (PSD), reikiamas paslaugas mūsų šalies gydymo įstaigose gali gauti nemokamai. Už jas ligonių kasos apmoka Privalomojo sveikatos draudimo fondo (PSDF) biudžeto lėšomis toms gydymo įstaigoms, kurios turi sutartis su jomis.

Tai reiškia, kad pacientas neturėtų mokėti iš savo kišenės už gydymą, nes už tai sumoka ligonių kasos visiems vienodomis ir teisės aktais patvirtintomis bazinėmis kainomis.

Visgi būna nemažai atvejų, kai gydymo įstaigose, netgi turinčiose sutartis su ligonių kasomis, yra prašoma susimokėti už paslaugas.

Dažnai pacientai dėl to kreipiasi į VLK ir teritorinės ligonių kasy (TLK), prašydami paaiškinti, kaip yra iš tikrųjų. Būna atvejų, kad pacientai sumoka, bet vėliau jiems pradėjus domėtis, paaiškėja, kad to nereikėjo daryti ir tuomet gydymo įstaigos grąžina jiems pinigus. Taigi nereikėtų skubėti mokėti – tokiais atvejais pirmiau-

sia reikėtų paprašyti medikų paaiškinti, ar tikrai reikia mokėti.

Todėl VLK ragina nebijoti, domėtis ir įsitikinti prieš mokant. Pacientams visada patariame kylančius klausimus pirmiausia išsiaiškinti gydymo įstaigoje. Jei informacijos nepavyksta gauti iš gydančio gydytojo, rasti skelbimų lentoje ar interneto svetainėje,

reikėtų kreiptis į įstaigos administraciją, o jei kyla abejonių dėl gauto atsakymo – kreiptis į teritorinę ligonių kasą.

Svarbu žinoti, kad tam tikrais atvejais PSD draustas pacientas turi papildomai susimokėti gydymo įstaigoje. Tačiau tik tuomet, jei jis pats pasirenka brangiau kainuojančias paslaugas, medžiagas ar procedūras, jei nori papildomų paslaugų ar procedūrų, jei, neturėdamas šeimos gydytojo siuntimo, pageidauja gauti gydytojo specialisto konsultaciją. Taip pat, kai yra siunčiamas kon-

sultuotis pas gydytoją specialistą, kuris dirba gydymo įstaigoje, neturinioje sutarties su TLK. Šiais atvejais – ar rinktis tokias paslaugas ir mokėti papildomai – turi apsispręsti pats pacientas.

VLK primena, kad pacientams norint gauti jiems priklausančias nemokamas paslaugas reikia kreiptis į savo šeimos gydytoją, kuris sprendžia, kokios pagalbos reikia. Jis taip pat turi informuoti, kokios paslaugos apmokamos PSDF lėšomis.

VLK inf.